

КОХАН Олексій Кузьмович (01. 03. 1947, Київ) — графік. Син [К. Кохана](#) і [П. Депутатової](#), батько [Я. Кохана](#). Заслужений художник України (2007). Премія всеукр. конкурсу на кращий ескіз Великого держ. герба України (1996). Член НСХУ (1983). Закін. Київський художній інститут (1971; майстерня [Т. Лящука](#), викл. [С. Грош](#), [О. Сиротенко](#), [К. Трохименко](#)). Від 1984 — автор, від 1999 — гол. художник ж. «Перець» (Київ). Співпрацював із видавництвами «Веселка», «Мистецтво», «Політвидав України», «Педагогічна думка», «Марка України», студію «Укрдіафільм», твор.-вироб. майстернею СХУ «Агітплакат» (усі — Київ), видавництвом «Світ» (Львів). 1976–80 виконав понад 600 малюнків для передачі «Сатиричний об'єктив» Укр. телебачення. Учасник вітчизн., зарубіж. мистецьких виставок та конкурсів карикатур від 1969. Персон. — у Києві (2009). Основні галузі — станк. і книжк.-журнал. графіка, граф. дизайн. Для творчості К. притаманні м'який гумор, ліризм, життєрадісна фантазія і щира любов до рідної землі. Спів-автор Малого держ. герба України (1992). Автор прапора прикордон. кораблів України, розробив символіку для низки р-нів і міст України. Член Укр. геральд. товариства (1992). Оpubлікував статті з проблем геральдики у

віснику товариства «Знак»: «Проект герба Києва» (1993, № 2), «Проект київської геральдики» (1993, № 4), «Комплексна розробка військової символіки» (1995, № 19), «Герб і прапор Переяслав-Хмельницького району» (2002, № 27), «Герб і прапор Тетіївського району» (2003, № 31). Окремі роботи зберігаються у Музеї книги та друкарства (м. Острог Рівнен. обл.), Музеї гетьманства (Київ).

Основні твори

графіка – «Слава козацьким співцям-бандуристам», «Видатний кобзар Остап Вересай. 1803–1890» (обидва – 1971), «Виростили колосок, а звітують про мішок» (1984), «Не марнуй життя!» (1987), «Повернімо українській мові літеру “г”» (1989), «Боже Великий, Єдиний, нашу Україну храни. 22 січня – День Соборності України» (1991), «Тут був Вася...» (1995); іл. – до кн. «Хатка бджілки золотої» Б. Списаренка (1981), «Не грусти, дубок» М. Кацева (1987), «Равлик-муравлик» В. Вітька (1988), «Йшла ворона по перону» Л. Повх, «Весела абетка» Н. Забіли (обидві – 1989), «Іванко, Ігор та Василько» Л. Голоти (1990), «Веселе місто Алфавіт» Т. Коломієць (1991; 2000), «Золото України» І. Жука (1995), «Українська абетка» (1996; 2005), «Хазяйство. Українська народня пісня в записі Олени Пчілки» (1998), зб. повістей «Пес іде в світ» К. Нестлінґер (2005), «Сто грам для зайця» Б. Поліщука (2009), «Олігарх у пеклі» А. Музичука (2013; усі – Київ), «Історія українського війська» (Л., 1996); пошт. марки – «85 років з часу проголошення об'єднання УНР і ЗУНР в єдину соборну незалежну державу», «50 років членства України в ЮНЕСКО» (обидві – 2004).

Рекомендована література

1. Коскін В. Олексій Кохан: «Карикатура – це збільшуваче дзеркало» // ДУ. 2007, 20 берез.
2. 25 років разом із «Перцем». Олексій Кохан: Виставка карикатур: Буклет. К., 2009.

[Г. М. Юхимець](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Кохан Олексій Кузьмович / Г. М. Юхимець // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-412>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).